

Beslutninger, afgivne i Henhold til Grundlovens § 53 af Landstinget for dets Vedkommende, med Hensyn til Statsrevisorernes i Henseende til Statsregnskabet for Finantsaaret 1851—52, afgivne Beretning og deres til Rigsdagens Beslutning gjorte Indstillinger.

Denne Sags Behandlingsmaade er tidligere afgjort ved de Beslutninger, der ere tagne af begge Thing, saaledes nemlig, at der skal finde en første og anden Behandling Sted, hvorved Reglerne for den første Behandling blive de, som ellers gjælde for anden Behandling og Reglerne for anden Behandling de, som ellers gjælde for 3die Behandling. Der vil saaledes til første Behandling kunne indgives **Udvalgets Forslag**. Med Hensyn til den Maade, hvorpaa nærværende Betænkning er afgiven, ville imidlertid de ærede Medlemmer bemærke, at Udvalget har meent ved de af det gjorte to Indstillinger at kunne fritage Thinget fra en Mængde særskilte Afstemninger, Alt under den Forudsætning, at Thinget ikke vil have gjort nogen Forandring i de Beslutninger, som ere fattede i det andet Thing. Jeg troer, at der fra Forretningsregulativets Side ikke herimod vil kunne være noget Væsentligt at erindre. Kun vil det, forsaavidt Medlemmer ønske at stille **Udvalgets Forslag**, være at iagttage, at de maae kunne indpåsæses under en af de tagne Beslutninger. Det vil jo meget let kunne skee. Naar der f. Ex. foreslaaes en Tilføining, hvorved man vil have den eller den Beslutning forandret eller formuleret, da

kan dette skee paa den Maade, at der blot til Slutningen af de af Udvalget gjorte Indstillinger føies en hertil sigtende Bemærkning. Jeg troer saaledes ikke, at Udvalgets Forslag vil frembyde nogensomhelst Vanskelighed, og det vil unægteligt lede til en større Bequemmelighed under Afstemningen. Naturligvis vil jo iøvrigt Behandlingsmaaden blive den samme som tidligere, idet jo de særskilte og forskjellige Dele af Betænkningen afsnitvis ville komme under Forhandling. Forsaavidt **Udvalgets Forslag** skulle ønskes indgivne, bliver det med Hensyn til det Stadium af Sessionen, hvorpaa vi befinde os, nødvendigt, at de blive afgivne indtil Mandag Middag i Bureauet.

Det første Nummer paa Dagsordenen er, hvis Thinget giver sit Samtykke dertil, 3die Behandling af Forslag til Lov om **Tillægsbevilling** for Finantsaaret 1854—55. Den regulativmæssige Frist ligger nemlig ikke imellem anden og tredje Behandling, men jeg foreslaaer, at det desuagtet maa tages under Behandling, hvilket maa vedtages med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges nysnævnte Forslag eenstemmigt med 79 Stemmer.

Man gif som Følge deraf til 3die Behandling af ovenansførte Lovforslag. (Den Behandling findes i Folkethingstidende Nr. 185 Sp. 2,920).

Til denne 3die Behandling var stillet følgende **Udvalgets Forslag**:

Af H. Hage (som Medlem af Udvalget):

adskillige **Udvalgets Forslag** No. 1853

Denne Paragraph affattes saaledes:

„Til Udenrigsministeriet bevilges endvidere Kongerigets Andeel $\frac{1}{2}$ af Rd. 2,000, med nedensaaende Rd. 1,200.

ad B. De kongelige Gesandtskaber og Consulater i Udlandet og Andre Udgifter Kongerigets Andeel $\frac{1}{2}$ af Rd. 2,000 med Rd. 1,200.